



CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta iustina virgine [et] martyre. Cap[itulum]. xxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

antiochus sibi presentari: eosque ad deorum sacrificia hortabatur. Cum autem omnia idola demonia dicerent: et omnino sacrificare contemnerent: iratus preses iussit Sergium in carcerem recipi. Bacchum vero neruis crudis a quattuor sibi vicissim succedentibus tam diu cedi: donec ipsum voce de celo vocante spiritum exhalauit. Eius corpus mandauit extra castrum proijci: ut a feris deuoraretur. Tunc ferarum multitudine ad ipsum accurreret: aues desuper voltantes rostro et unguibus bestias percutientes: non permittebant corpus ab eis tangi: quod noctu quidam christiani rapientes: in quadam spelunca sepelirent. **S**ergius vero hec audiens bacchum in carcere desebat: quia eo relicto ad gloriam properasset: cui sequenti nocte bacchus apparuit in facie splendidus et habitu militis indutus: sociumque confortauit: et de proximo se securam predictit. Quem et custodes carceris conspexerunt: et que sibi dixerat: mane a sergio audierunt: unde et plures conuersi sunt. Sequenti die sergius produxitur: et ad castrum syrum post antiochum vinculis trahitur. Et cum ibidem instantius permaneret manibus ligatus: et clauibus in pedibus configitur: sicque confixus ante carrucam presidis currere compellitur usque ad castrum retrapyrgium: quod. ix. milibus a castris syro distabat: ubi in carcere iterum positus per noctem angelica colloquutione: ac visione confortatur: et pedibus sanus efficitur. Quod cum preses Antiochus mane cerneret: indignatus iterum mandauit Sergium pedibus coruinis indutum ante redam suam pertrahi usque in castrum ruzaffatan: quod nouem similiter miliaribus a retrapyrgio distat: in quo loco pro tribunali sedens: sergium sacrificare nolentem gladio animaduertit precepit. Ad cuius martyrium tam homines loci: quam bestie agri conuenerunt: qui voce celicavocatus extra castrum decollatus est: locus autem in quo sanguis eius effusus est: magnam voragine fecit: et cruore omnem suscepit: et sic deinceps in testimonium eius passionis vorago permansit: cuius corpus in ipso loco a christianis sepultum est: edificata desuper nobilissima crypta. **P**ost aliquod tempus christiani quidam de castris syro venerunt: ut corpus Sergii tollerent: et cum baccho sepelirent. Sed cum nocte illud auferre vellent: ignis maximus circa locum accessus est: quem illi de castris ruzaffatan videntes: et hostes illos esse putantes: qui ignem accendissent: ut domos extra castrum exurerent: armati egressi sunt: et eos qui corpus auferre vellent: inde effugauerunt. Nunc autem ipsorum amboz martyrum corpora veneris esse creditur in ecclesia cathedrali beati petri apostoli: sub cuius crypta in arca marmorea venerantur. Passi sunt autem non. octobris.

**De sanctis marcello et Apuleo
martyribus.** Cap. xxx.



Arcellus et

apuleus martyres apud urbem romam passi sunt sub nerone persecutione. Quisquidem primo symoni mago adheserunt: sed videntes mirabilia: que dominus operabatur per apostolum suum petrum: relicto symone apostolice doctrine tradiderunt. Et post martyrium apostolorum pro confessione christi et ipsi decollati: aut rellano consulari viro sententiam ferente: eorum nam martyrium perceperunt: sepultique sunt non longe ab urbe roma. non. octobris.

De sancta Iulia virgine et mar. Cap. xxxi.



Alia vir

go et martyris passa est apud provinciam augustanam: que dicitur enfractia. Que a preside imperii martiano comprehensa iubetur idolis immolare. Tunc sacrificare contempsisset: post diuersa tormetorum genera ipsi illata: nouissime gladio iussu eiusdem presidis iugularur. Sicque cursum gloriosi martyrii consumauit nonas octobris: ut ait ad id martyrio suo.

**De sancta iustina virgine et mar
tyre.** Cap. xxxii.



Iustina uxor

apud ciuitatem parauinam passa est sub martiano rege. Que fuit filia regis vitaliani et regine praxidine: quos beatus prosdocimus episcopus ad christum conuertit: et iustina sacro fonte renata diuinis litteris erudit: ut dicitur infra in eius legenda. vii. idus nouembris. Nec defunctis parentibus: dum inter generosas feminas ventalium partibus in sua quoque patria parauini moraretur. Maximianus rex: vitaliani successor: mediolano uentens ad parauinam urbem. Iussit sibi in capite martio tribunal parari: ut illic sanctorum dei discursus penitus afficeret: aut compelleret immolare. Cum autem beata iustina de suo patre ascendo vehiculo: ad uisitandos dei famulos properaret: uides quod maximianus milites eam persequerentur: fugere cepit: arbitrans quod occasione stupri eam comprehendere uellet: et cum in angustis pontis curui: qui ex marmore constructus pro ciuitatem eam concludissent: descendens de reda:

De sanctis in mēse octobris occurrētibus. Fo. cclviij.

orationem ad dominū fudit: genibusq; in mare moze pontis positus ita molle inuentum est: ac si cera igne soluta: extractisq; genibus vestigia in marmore perpetuo remanserunt. Que cum regi illi presentata fuisset: et eam de nomine interrogasset. Justina christianam se esse respondit. Longe de secta sua interrogata christum se collere cōstanter diceret: et pro eius nomine ad omnia tormenta se paratam assereret: atq; deoz oīno sacrificia recusaret: maximianū abq; alijs tormentis: utpote regali sanguine nam iussit eam gladio extringui. Et cū deo gratias egisset ad locum passionis adducta: orationem premisit: et sic gladium eius lateri spiculator immerit. Que telo infra per horam intergraz: expāsis manibus erectis in celū oculis ad dominū exorauit: et omnes christianos astantes confortauit. Sicq; cunctis vale dicens spiritus emisit non. octobris. Eius corpus a sancto prosdocimo et christiano fere mille passibus a ciuitate parauit sepultum est: et ecclesia insignis nominis eius desuper edificata: vbi vsq; in presens quiescit: et miracula multa ostendit.

De sancto Marco papa primo. Cap. xxxiij.



Marcus papa huius nominis primus natus de romānis ex parte patris. Felicitas primo pontifici in episcopatu romano successit: et sedit annos. viij. mens. iiij. dies. x. Hic constituit ut nullus episcopus vel sacerdos etiam si maioris scientie et probitatis existat se ponat ante alium priusq; se ordinatum. Et hic solus de tantorum numero pontificū qui fuerunt a beato petro apostolo vsq; ad siluestrum papam martyrium euasit. Et requiescit in ecclesia in qua prius presbyter ordinatus fuerat: que vsq; hodie ecclesie sancti marci nominatur: que est in medio rome in regione que dicitur pinus. Quiescit autem in pace non. octobris. Et cessauit episcopatus dies. vi.

De sancto Marco papa secundo. Cap. xxxiiii.



Marcus papa huius nominis secundus: natione romanus ex parte patris siluestro pape pontifici in episcopatu successit. Seditq; annos. ij. menses. viij. dies. xx. Hic constituit ut episcopus ostentis: qui consecrat episcopos vbi pallio vteretur. Et constituit in ecclesia omnibus diebus dominicis et in natalitijs apostolorum symbolum ab omni clero et populo alta voce cantari. Et hic requiescit in pace. Et sepultus est in cimiterio babilie via ardeatina

non. octobris. Fecit autē ordinationes duas per mēsem decembriū presbyteros. xxv. diaconos sex: episcopos per diuersa loca numero. xxvij. Et cessauit episcopatus dies viginti.

De sancto Marco scriptore et confessor. Cap. xxxv.



Marcus bere mi cultor cognomine scriptor sic dicitur est: quia plurima sanctorum anachoritarū in deserto egypti comorantiū gesta scribebat. Quod dum ad comunentem accederet: angelus ei sacramenta porrexit. Eius manum tū vsq; ad iuncturam brachij vidit. Requistus autem a matre: ut ad se visendam accederet vestitus sacco scisso et reconfuto: facieq; fuligine tincta ad eam oclis clausis ingressus est. Et visus ab ea: sed ipsam minime conspicit: statim egressus est hec heraclides.

De sancta Pelagia peccatrice. Cap. xxxvi.



Pelagia prima feminarū antiochie ciuitatis adhuc pagana rebus et diuitijs plena corpore pulcherrima: habitu ambitiosa et vana: animo et corde impudica per ciuitatem quadā vice cū pompa maxima trāsibat: ita ut nihil super eā nisi aurū et argentū et preciosi lapides viderent: et quocunq; iret diuerso aromatum aerem odore repleteret: quā precedebat: et sequebat multitudine puerorum et puellarū: qui et ipsi preclaris vestibus erant induti. Quam dū nouus episcopus heliopolis: que nunc damiata dicitur vidisset: amarissime flere cepit: ex eo qd ipsa maiorē curā habebat placere mūdo qm ipse placere deo. Procidēsq; in terram faciem suā percutiebat: et terrā lacrymis irrigabat: ac dei misericordiā implorabat. Dixitq; astantibus clericis: qd deus illam in iudicio contra eos producturus esset: quoniam ipsa tam solcite se depingebat: ut terrenis amatoribus placeret: et ipsi celesti sponso placere negligenter. Dum hec et similia diceret subito obdormiuit. Et visus est ei qd quedam colūba magna et ferida circa eum celebrantē volaret: qui dū cathecuminos efficeret: columba disparuit: et post missam rediens in vase aque ab eodem demersa: mūda et candida exiuit: et tā altrevolauit: qd videri non potuit. Et dum super visionem stuperet: et post hec die quadā in ecclesia predicaret. Pelagia qd aderat: adco ē subito